

NAPUŚCIĆ (26) *vb pf*

a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

inf napuścić (3). ◇ *fut* 1 sg napuszczę (3). ◇ 2 sg napuścisz (2). ◇ 3 sg napuści (4). ◇ *praet* 3 sg m napuścił (5). ◇ 3 pl m pers napuścili (1). ◇ *imp* 2 sg napuść (6). ◇ *con* 2 sg m byś napuścił (1). ◇ *part praet act* napuściwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XIX w. s.v. napuszcząć.

1. *Wlać [czego]* (7) : A nápuściwłfy wody [*missa aqua*]/ vmyią w niey Aaron y fynowie iego ręce *Leop Ex* 30/18.

napuścić do czego (1): Nápuście do ónéy Sadržawki Wody *Strum P*.

napuścić w co (1): vczyniwłfy dół y ná puści weń wody *Strum E4v*.

a. *O zabiegach leczniczych: wlać płyn małymi porcjami; wkropić, zakropić [czego]* (4) :

napuścić w co (2): pśiego mleka w nie [*ucho*] nápuść. *SienLek* 71. *Cf napuścić czym w co komu.*

napuścić czym w co komu (1): gdy mężczyznę kamień gába/ nátrzy prochu s niey [*ususzonej krwi*]/ rozmiełzay go z wodą ciepłą/ á nápuść go treftką w korzeń choremu. *SienLek* 106.

Przen [czego do czego] (2): Bo te niemocz zliczłł fńadnie Co fie łotko w zywoth w kradnie Napuścłłs doniey gorzkiego Wypędzicz yedęń drugégo *RejKup* q5v; Bo gdy thy będziełz raczył [...]*napuścłłz* ty tey wódki do oczu náłznych/ że fńadnie s flepoty tey náłzey przeyrzeć będziemy mogli *RejAp* 45.

2. *Dolać jednego płynu do drugiego (o sporządzaniu leków) [w co czego]* (2) : wezmi oleyku z biały Liliyey/ albo Fijołkow, Napuść że weń Mułcu [...] Kadzidla/ [...] fłucźże to fpołem *FalZioł* V 36v; rozbiy pięć iay/ á włyp biały mąki/ nápuście w tho ónéy krwi iego [*konia*]/ gdy mu ią puścłłz *SienLek* 170v.

3. *Napełnić [co]* (1) : Poprawiwłfy [*grolej*] nápuście Staw *Strum Lv*.

4. *Nasmarować lub nasaczyć, nasycić; venenare Mącz* (2) :

napuścić czego w co (1): Pijániczá á włzetecznik ten wđzy kęs poskacze/ á óstátka żywota fwego zálpi/ á pothym wípánofzeie iż żywego frebrá w członki nápuści *RejZwierc* 142.

Zwrot: »jadem [*co*] napuścić« = *zatruć* (1): *Armare ferrum veneno, Miecz/ albo/ drzewce yadem napuścić/ álbo/ pomázác. Mącz* 16b.

Szereg: »napuścić albo pomazać« (1): *Mącz* 16b *cf Zwrot.*

5. *Wpuścić, wprowadzić wiele a. wielu (z subiektywnym odczuciem wielości)* (3) :

napuścić kogo między kogo (1): [*Niemce*] nápuścłłi między fię cudzego narodu dofyć *BielKron* 281v.

W przen [czego w co] (1) : [*wszetecznik*] perełkami twarz ófádzi/ węgrows á cudzozięmcow w nos napuści/ á drogich máści w fię náleie *RejZwierc* 142.

a. *O zarybieniu stawów [czego]* (1) : Włzákże kędy Kárpiowy/ álbo Káraśiowy Drob chcełz mieć/ Tedy tego pilno strzeż/ ábyś tám Szczubielic nie nápuścił *Strum P4v*.

6. *Zesłać, spuścić (w tekstach biblijnych o karze za złe uczynki); mittere, immittere PolAnt* (11) :

napuścić komu czego (1): Aza boim nie nápuścił iuz Bog tego fłutku/ álbo mocy ófzukánia *BudNT przedm a3v*.

napuścić co (10): czału wefołego bądź wefoł/ á czału fmetne⁸⁰ przypátruy fię czemu to Bog napuścił. *BudBib II 341v marg. Cf napuścić co na kogo, co za co.*

napuścić co na kogo, na co (8): tedy Iehowá napuścił rozruch [*posuit Dominus insidias*] ná fyny Hámmonowe *BudBib 2.Par 20/22; A* (ták) dał im żądanie ich/ lecz napuścił fuchoty [*misit perditionem*] ná dużę ich. *BudBib Ps 105/15, 2.Esdr 13/18, Ez 14/13, 15, 19, Nah 1/8; BudNT przedm a4v.*

napuścić co za co (1): Pełni fię iuż ono Páwła Apoft: prorocstwo gdzie piŕze/ iż Bog zá tęt ciężki grzech gdy ludzie prawdzie wierzyć niemieli/ miał napuścić skutek ofzukania/ áby vwierzyli kłámftwu/ ktorzy nie dáli mieyfca prawdzie. *BudNT przedm a3v.*

Synonimy: 1. nalać, wlać; a. wkropić, zakropić; 2. dolać; 3. napęlić; 4. nasmarować, posmarować, nasycić; 5. osadzić, zasadzić; 6. zesłać.

Formacje współrdzenne cf PUŚCIĆ.

Cf NAPUSZCZENIE, NAPUSZCZONY